

§ 4.

Al offentlig Tilskyndelse eller Opfordring til Utugt, hvad enten den udgaar fra Mand eller fra Kvinde, og hvad enten den iværksættes ved Omstreifen paa Gader, ved at sætte Kjendtegn i Døre eller Vinduer eller paa anden Maade, straffes, for saa vidt Handlingen ikke efter sin Bestaaffenhed medfører høiere Straf, med Bøder eller Fængsel.

§ 5.

Almindelig borgerlig Straffelovs § 182 affattes saaledes: Den, som har Kvindfolk til Huse, der nære sig ved Løsagtighed, som for Wederlag tilstede Personer af ulige Kjønn Udgang til sin Bolig for der at øve Utugt, eller som for Resten foretager Handlinger, der gaa ud paa eller ere egnede til at skaffe ham Binding ved Andres Utugt, straffes med Fængsel.

Den, der gjør sig skyldig i Kufferi eller holder Stjogehus (Vordel), straffes med Forbedringshusarbejde.

§ 6.

Enhver Leier har, uden Hensyn til modstaaende Bestemmelser i Leiekontrakten, i følgende Tilfælde Ret til at fraslytte Leiligheden og frigjøres herved for at svare Leien fra den Dag, paa hvilken han flytter, ligesom han kan tilbagekræve forud udredt Leie for den Tid, som ligger efter Fraslytningsdagen:

- a) Naar nogen Husboer af Huset driver Utugt som Næringsvei, og denne Beboer ikke paa Opfordring af Leieren strax fjernes af Eieren,
- b) naar der i Værelser i Huset modtages Personer af ulige Kjønn for der at øve Utugt, og denne Udnyttelse enten skyldes Eieren eller en Leier, som ikke strax efter Paa-krav fjernes af Eieren.

Derjøm saadan Brug af Leiligheder eller Værelser i Huset, som omtalt under a. og b., med Eierens Vidende allerede fandt Sted ved Leiekontraktens Indgaaelse, og Eieren ikke har underrettet Leieren derom, frigjøres den fraslyttende Leier fremdeles for at udrede Leie fra sidste almindelige Flyttedag og kan kræve Leie tilbage, som maatte være udredt for dette Tidstrum.

Enhver Eier kan, uden Hensyn til modstaaende Bestemmelser i Kontrakten, strax fjerne en Leier, der driver Utugt som Næringsvei eller modtager Personer af forskjelligt Kjønn i Værelser for der at øve Utugt, og beholder desuagtet Ret til Leiesummen indtil det Tidspunkt, til hvilket Leiligheden med lovligt Varsel kunde opsiges af Leieren, dog ikke for længere Tid fremad end et Aar.

§ 7.

Personer, der lide af veneriff Sygdom, have uden Hensyn til, om de evne selv at vederlægge deres Helbredelse eller ikke, Ret til at kræve sig tagne under Røgt (Kur) for offentlig Regning, ligesom de ere pligtige til at underkaste sig en saadan, medmindre de godtgjøre, at de have undergivet sig tilbørlig ensfikt (privat) Lægebehandling; ere de angrebne Personers Forhold af den Bestaaffenhed, at Sygdommens Overførelse til andre Personer ikke paa nogen tryk Maade kan forebygges uden ved deres Bortfjernelse, eller overholde de ikke de dem til Smittes Forebyggelse givne Forskrifter, skulle de indlægges til Helbredelse (Kur) paa et Sygehus. Spørgsmaal herom bliver i fornødent Fald at afgjøre af Amtmændene (i Kjøbenhavn Politidirektøren) under Indankning (Refurs) til Justits-